

عنوان مقاله:

سبکهای فرزندپروری و آموزش آن: مطالعه مروری

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی توانمند سازی جامعه در حوزه علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

آسیه مرادی - استادیار روانشناسی، دانشگاه رازی کرمانشاه.

طیبه تازیکی - دانشجوی دکترا روانشناسی

سوگند قاسم زاده - استادیار روانشناسی، دانشگاه تهران.

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی سبکهای فرزندپروری و اثربخشی آموزش برنامههای فرزندپروری انجام گرفت. خانواده اولین و مهمترین نهاد اجتماعی است که شالوده شخصیت کودک در آن شکل میگیرد. والدین در هر خانواده از شیوه غالب تربیت فرزند استفاده میکنند که به این شیوه، سبک فرزندپروری میگویند. سبک فرزندپروری شامل معیارها، قوانین و رفتارهای والدین در برابر فرزندان میباشد. عوامل متعددی چون سرشت، ژنتیک و تفاوتهای فردی، محیط خانوادگی، محیط اجتماعی، تجربیات اجتماعی، نحوه تربیت خود والد در کودکی و تکرار تجربیات و مشاهدات و الگوبرداری از محیط اطراف بر سبک فرزندپروری تاثیر می-گذارد. دو بعد پذیرندگی پاسخدهندگی، و توقع داشتن کنترل در فرزندپروری مطرح میشود که براساس درجه و شدتی که والد از هر بعد در فرزندپروری استفاده میکند، چهار نوع سبک فرزندپروری مقتدرانه، مستبدانه، سهلگیرانه و مسامحکارانه به-وجود میآید. متخصصان با آموزش ابعاد پذیرندگی پاسخدهندگی، و توقع داشتن کنترل و مهارتهای اساسی فرزندپروری چنین نتیجه گرفتهاند که آموزش برنامههای فرزندپروری میتواند در رشد همه جانبه فرزند و والدین تاثیر بگذارد. در مجموع می-توان با آموزش فرزندپروری به والدین، در جهت رشد و ارتقاء متغیرهای متعدد و ابعاد مختلف زندگی اعضای خانواده گام برداشت.

کلمات کلیدی:

خانواده، ابعاد فرزندپروری، سبکهای فرزندپروری، مهارتهای فرزندپروری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/598844>

